

**Franco Moscone, Luciano Lotti
Marianna Iafelice, Leandro Cascavilla, Paola Petracca Ciavarella**

**«Jezus, oto moja nadzieja, oto żywe źródło mojego szczęścia»
Grupy Modlitwy Ojca Pio, pielgrzymi nadziei»**

Tekst formacyjny – Rok C

Prezentacja

«Oprócz czerpania nadziei z łaski Bożej, jesteśmy powołani, aby odkryć ją na nowo także w znakach czasu, który Pan nam daje. Jak stwierdza Sobór Watykański II, „stałym obowiązkiem Kościoła jest badanie znaków czasu i interpretowanie ich w świetle Ewangelii, tak aby, w odpowiedni sposób dla każdego pokolenia odpowiedzieć na odwieczne pytania ludzkości dotyczące znaczenia obecnego i przyszłego życia oraz ich wzajemnych relacji.”» (Gaudium et Spes n. 4).

Zaproszenie, które papież Franciszek kieruje do Kościoła w Bulli ogłaszającej Jubileusz, Spes non confundit, ponagla wierzących, a w szczególności tych, którzy - podobnie jak my - czynią modlitwę głównym charyzmatem w drodze na łonie kościoła, aby uniknąć sytuacji, w której Nadzieja staje się tylko delegacją do Pana, aby to On udzielił niezbędnych odpowiedzi mężczyznom i kobietom naszych czasów. On jest naszą nadzieją, a my jesteśmy jego uczniami - misjonarzami w dzisiejszym świecie. Od momentu powstania, Grupy Modlitwy są powołane do nieustannej i nieustraszonej modlitwy o pokój na świecie, modlitwa ta - już w intencjach Ojca Pio - była przeżywana zarówno jako odpowiedź na intencje papieża, jak również jako ferment solidarności wobec potrzebujących, a zwłaszcza cierpiących. Określenie, które przyjęło się identyfikować Grupy Modlitwy, „żłóbka wiary i ogniska miłości”, odnosi się do precyzyjnego dynamizmu, który zakorzenia się w modlitwie, aby następnie w pierwszej kolejności angażować się w pomoc bliźniemu, zdobywając w ten sposób zaawansowaną pozycję w Cytadeli Miłosierdzia”, jak prosił Ojciec Pio.

Powiązanie między modlitwą wstawienniczą a służbą Kościołowi i społeczeństwu, jak naucza Papież, jest związane z umiejętnością czytania znaków czasów w świetle pogłębiania Ewangelii; nie chodzi o wielkie projekty solidarności studiowane przy stole, ale o interpretację historii w świetle Słowa Bożego.

W zeszłorocznym tekście zaproponowaliśmy wskazówki i sposoby przeżywania drogi rozeznania poprzez Słowo, teraz konieczne jest, aby przemieniło się Ono w działanie nie tracąc z oczu chrześcijańskiego sposobu bycia: życie miłością oznacza przekazywanie obfitej miłości Chrystusa. Tytuł i podtytuł zeszytu formacyjnego 2024-2025 pomagają nam zagłębić się w różne odcienie tej koncepcji: Jezus, oto moja nadzieja, oto żywe źródło mojego szczęścia (Epist. III, s. 1. 570) - Grupy modlitwy Ojca Pio, pielgrzymi Nadziei.

Natura ludzka - pisze Ojciec Pio - «została również stworzona dla szczęścia» i - chociaż człowiek jest wystawiany na próby, ponieważ poprzez grzech oddalił to szczęście - nigdy nie należy zapominać, że «Bóg, doświadczając nas swoimi krzyżami i cierpieniami, zawsze pozostawia w naszej duszy światło, które nieustannie wzbudza ogromne zaufanie do Boga i pozwala dostrzec jego ogromną dobroć» (Epist. II, 440-445). Tak rodzi się zaproszenie do otwarcia duszy przed «słońcem wiecznego piękna» (Epist. III, s. 857), ponieważ jest on «przyjacielem, szczerym i wiernym, przyjacielem od serca, wieczną i nieskończoną miłością, pociechą, radością, ukojeniem, całym moim skarbem» (Epist. III, p. 1006).

W liście do sióstr Ventrella, z którego pochodzi tytuł zeszytu formacyjnego 2024-2025, Ojciec Pio przekazuje swoim dwóm duchowym córkom osobiste doświadczenie Jezusa: Jezus jest nadzieją i źródłem szczęścia. Szczególną cechą tego listu jest to, że jest to dobitne zaproszenie do podzielenia się tym osobistym doświadczeniem Chrystusa w murach domu. Oto we fragmencie jest nawiązanie do pracowitości pszczół, które produkują miód i kadzidło, to znaczy, łączą słodycz i modlitwę, czyniąc w ten sposób z domu, kościół domowy; to doświadczenie wiary charakteryzowało etapy chrześcijańskiej drogi od samych początków i po tylu wiekach papież św. Jan Paweł II ożywił tę koncepcję poprzez wezwanie apostolskie

Familiaris Consortio. Ponadto tradycja pielgrzymek do Sanktuariów, charakterystyczna dla pobożności ludowej, staje się symbolem i obrazem tysiąca pielgrzymek ludzkiej egzystencji: więc za każdym razem, gdy modlitwa pomaga nam przekształcić naszą rzeczywistość w modlitwę i słodycz, stajemy się pielgrzymami Nadziei.

Pomoc ta stanowi trzecią część ścieżki formacyjnej zaproponowanej grupom modlitewnym. Pierwszy próbował przedstawić różne twarze duchowości Ojca Pio, drugi proponował dziewięć ćwiczeń, aby zbliżyć się do Słowa Bożego, ten ostatni, aktualny promuje pielgrzymkę do dziewięciu symbolicznych świątyń, które mogą stać się miejscem misji właściwej dla Grup Modlitwy.

Zaczyna się od Ludu Bożego, sanktuarium Jego obecności na świecie, kończy się samym Sercem Bożym, symbolem tej miłości, która jest nam przekazywana przez ofiarę Chrystusa i staje się motorem naszego apostołstwa: «Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał» (J 15,16). Ikona Królestwa Bożego została również wybrana jako jedna ze świątyń, które charakteryzują nasze zaangażowanie: Modlitwa o urzeczywistnienie Jego królestwa wiąże nas głęboko z Chrystusem. I to w Nim, Wcielonym Chrystusie, trzecim Sanktuarium: będziemy kontemplować ludzki wymiar Chrystusa, Pana naszego. Z okazji Święta Wierności będziemy medytować o Jezusie, Sanktuarium, które nie zostało zbudowane ludzkimi rękami (Hbr 9, 24,10, 19-20), będące źródłem naszego chrztu.

Uniwersalność przesłania Chrystusa będzie tematem piątego sanktuarium zatytułowanego „Wolność serca”, które następnie poprowadzi do refleksji nad wspólnotą żyjącą w miłości.

Siódme sanktuarium poświęcone Wielkanocy doprowadzi nas do medytacji nad wieczną Wielkanocą z ikoną «Łona Abrahama».

Zakończy się na ósmym i dziewiątym sanktuarium, odnoszącymi się do Dziewicy Maryi i Ojca Pio: będziemy medytować ikony pielgrzymującej Dziewicy i Serca Bożego, stałe punkty odniesienia mistycznego życia naszego Świętego.

Być może w tekstach z tego roku, Ojciec Pio będzie wydawał się osobą bardzo wymagająca, która nie akceptuje półśrodków, nawet jeśli w poprzednich latach niczego się nie ukrywało ani nie osładzało z jego przesłania. Wydawało nam się właściwym podkreślenie głębokiego związku pomiędzy jego duchowością i człowieczeństwem, aby zrozumieć, że nie był on surowym cenzorem społeczeństwa, w którym żył, ale tym, który towarzyszył ludziom w ich drodze wiary, naprawdę pochylając się i spiesząc z pomocą cierpiącej ludzkości na ciele i na duchu.

Teraz jest odpowiedni moment, aby przyłączyć się do jego zaproszenia i pójść ponad ograniczenia i zrobić coś więcej: nie lekceważąc słabości i zranień, które wszyscy nosimy, należy zdawać sobie sprawę z odpowiedzialności, jaką ponosimy, decydując się na przynależność do Grup Modlitwy Ojca Pio. Konieczne jest zatem zrobienie czegoś więcej, aby w pełni zrozumieć *działa*, które Duch Święty czyni w każdym z nas.

Na koniec dziękuję wszystkim, którzy współpracowali przy realizacji tekstu na ten rok, ciężką pracą i profesjonalizmem. Przekazując go Grupom Modlitwy Ojca Pio i jego wielbicielom, chciałbym zaprosić wszystkich do posiadania nadziei, która jest zdolna wychodzić poza schematy w kierunku przyszłości, której imię nie jest znane, ale także poza te przyzwyczajenia z przeszłości, których form nie można już dziś proponować. Jako córki i synowie Ojca Pio chcemy celebrować Nadzieję, która ma swoje korzenie w ciągle nowym przesłaniu Ewangelii i historii Tradycji chrześcijańskiej, ale zawsze rzutowane w przyszłość, którą kieruje Duch Święty: «Dlatego nałóżcie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły mogli stawić opór i ostali

GRUPY MODLITWY OJCA PIO

«Jezus, oto moja nadzieja, oto żywe źródło mojego szczęścia»

Grupy Modlitwy Ojca Pio pielgrzymi nadziei

się dzięki pokonaniu wszelkich przeszkód. Stańcie więc i *przepaszcie wasze biodra prawdą, załóżcie pancierz sprawiedliwości, a na nogi włóżcie gotowość głoszenia dobrej nowiny pokoju»* (Ef 6,13-15).

Luciano Lotti

San Giovanni Rotondo, 16 luglio 2024
Festa della Madonna del Carmine

Padre Luciano Lotti
Segretario generale dei Gruppi di Preghiera

+ Franco Moscone

+ Padre Franco Moscone
Direttore generale dei Gruppi di Preghiera
Vescovo di Manfredonia-Vieste-San Giovanni Rotondo

**MODLITWA WSPÓLNOTOWA
GRUP MODLITWY OJCA PIO**

Panie Jezu,
który zgromadziłeś nas razem,
aby kroczyć śladami św. Ojca Pio z Pietrelciny,
daj nam Twego Ducha,
abyśmy razem z Tobą mogli wołać „Abba, Ojczy”.

Przez wstawiennictwo św. Ojca Pio,
który był apostołem Twojego Miłosierdzia,
uczyn nas misjonarzami pokoju i miłosierdzia
dla ludzi naszych czasów.
Wzbudź w nas uczucia wierności i miłości,
abyśmy w rodzinie, w pracy i w społeczności
stali się świadkami Twojej Ewangelii.

Niech zstąpi na nasze wspólne przebywanie razem
bogactwo Twojego błogosławieństwa,
abyśmy, obleczeni w łaskę, mogli być nowymi stworzeniami
i ufni w Twoją Opatrzność,
powierzyli się w Twoje ramiona,
pewni, że idąc za Tobą na Kalwarię i patrząc w kierunku Taboru,
będziemy uświęceni Twoją miłością i będziemy uświęcać innych.